

Jaime García, *Święty Augustyn albo głos serca*, tł. P. Rak, Kraków: „M” 1998, s. 180.

Wychodząc naprzeciw zainteresowaniom ludzi poszukujących pogłębienia życia duchowego powstała seria wydawnicza „Rekolekcje z...” Autor kolejnego tomu, Jaime García, jest członkiem Zakonu Augustianów. Pragnie ukazać jako mistrza duchowego św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła. W szczególności chce zaprezentować tego świętego w roli nauczyciela i towarzysza modlitwy, na co wskazuje tytuł oryginału *Modlić się 15 dni ze św. Augustynem*. Wraz z Nim przechodzi poszczególne etapy rozwoju życia modlitewnego. Książka zawiera piętnaście konferencji przeznaczonych na piętnaście kolejnych dni, całość poprzedzona jest wprowadzeniem.

Każda z konferencji rozpoczyna się cytatem – mottem zaczerpniętym z dorobku św. Augustyna, a kończy się Jego modlitwą.

Początkowe konferencje, a dokładniej mówiąc pierwsze cztery, więcej uwagi zwracają na postawę człowieka wobec Boga, na jego pragnienie rozmowy z Bogiem. To zakłada konieczność oczyszczenia serca, miłości, nauczania się postawy słuchania, stworzenia odpowiednich warunków, które sprzyjają modlitwie, chodzi tu o ciszę i skupienie.

W dalszych rozważaniach przechodzi do przedmiotu medytacji i kontemplacji, jakimi stają się Jezus Chrystus, Trójca Przenajświętsza, Maryja, Kościół, Eucharystia. Ma to być medytacja pod kierunkiem św. Augustyna.

W zamyśle autora nie ma to być ani systematyczny wykład myśli św. Augustyna ani nawet pełne rozwinięcie rozważanych tematów, lecz tylko „przybliżeniem kilku tematów drogich św. Augustynowi” (s. 12). Tak pomyślanej prezentacji dokonuje autor, posługując się bardzo obfitymi cytatami ze św. Augustyna, co dodaje autentyczności rozważaniom. Autor z upodobaniem powraca do dwóch bardzo drogich św. Augustynowi słów. Są nimi: miłość i pokora. Pojawiają się one w wielu miejscach tych rozważań i być może należą do najczęściej powtarzanych słów. W kontekście modlitewnych rozważań mają one szczególne znaczenie, gdyż określają istotną dyspozycję modlącego się. Zdaniem autora bez pokory i miłości rozmowa z Bogiem oraz pogłębianie relacji Bóg człowiek stają się niemożliwe.

Z uznaniem trzeba podkreślić, patrząc już tylko na tytuły poszczególnych rozważań, wielki ładunek ekspresji, jaki się w nich zawiera. Autor często zwraca się do czytelnika w drugiej osobie naśladując przewodnika oprowadzającego po miejscach godnych poznania. Natomiast zwracając się do Stwórcy przemawia doń w sposób charakterystyczny dla św. Augustyna. Stąd w rozważaniach zwroty: „umiłowałem Cię”, „Tyś Bogiem moim”, „Panie, użyż mi” Taki sposób narracji jest nie tylko prostym odwołaniem się do tekstów biskupa z Hippony ale służy większemu zaangażowaniu się czytelnika.

Książka pozwala na pogłębienie życia modlitwy, a dla tych, którzy po raz pierwszy z tą problematyką się spotkają, może stanowić bardzo interesujące wprowadzenie w te tak żywotne dla ludzi tajemnice wiary. Może też stać się w każdym z tych przypadków dobrą pomocą do przygotowania spotkań grup parafialnych niezależnie od wieku czy charakteru grupy. Jak z tego widać mała książeczka może pomóc także w pracy duszpasterskiej.

Wprawdzie książeczka prezentuje się dość sympatycznie, co jednak nie znaczy, że można być z niej w pełni zadowolonym. Liczne błędy drukarskie obniżają wartość edytorską medytacji. Do wydawcy polskiego można mieć też żal, że nie uwzględnił ani polskich tłumaczeń tekstów św. Augustyna, ani polskiej literatury, zadawalając się ogólnym odesłaniem do *Encyklopedii katolickiej* (Lublin 1995) oraz do książki A. Trapé, *Święty Augustyn* (Warszawa 1987). Natomiast przytoczona bibliografia francuska mało się przyda tym polskim czytelnikom, którzy po *Rekolekcje* sięgną.

Ks. Krzysztof Kita

